

І. Д. Гамкало

Пресич Олександр Силович

ПРЕСИЧ Олександр Силович (27. 08(09. 09). 1909, ст. Погранична, нині Китай — 20. 04. 1981, Одеса) — диригент, валторніст, педагог. Батько [М. Пресич](#). Доцент (1973). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1967). Закінчив Київський музично-драматичний інститут (1934; кл. валторни і диригування). Був головним диригентом симфонічних оркестрів в Кам'янці-Подільському (нині Хмельницька обл., 1934—35; водночас від 1934 викладав у Музичному технікумі), Запоріжжі (1935—40; водночас викладав у Музичному училищі). 1940—46 — соліст оркестру та диригент-асистент Київського театру опери та балету, під час окупації 1942—43 — диригент Київського театру оперети та Великої опери, 1946—47 — Львівського театру опери та балету. Від 1947 — диригент, 1949—64 — головний диригент симфонічного оркестру Одеської філармонії (водночас 1948—61 — керівник оркестрового класу Консерваторії), 1964—70 — Донецького театру опери та балету (водночас 1968—72 — керівник оперного класу Музично-педагогічного інституту). 1972—81 — головний диригент оперної студії Одеської консерваторії. За його участі здійснено постановки опер: «Дон Карлос», «Ріголетто», «Аїда», «Травіата» Дж. Верді, «Фауст» Ш. Гуно, «Князь Ігор» О. Бородіна, «Євгеній Онєгін», «Мазепа» П. Чайковського, «Семен Котко» С. Прокоф'єва, «Тихий Дон» І. Дзержинського. У концертному репертуарі — виконання Симфонії № 9 Л. ван Бетговена (за участі хорової капели «Думка»), «Реквієму» Дж. Верді (за участі хорової капели «Трембіта»).

Бібліографічний опис:

Пресич Олександр Сирович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України
[Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН
України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим
доступу: <https://esu.com.ua/article-882026>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).